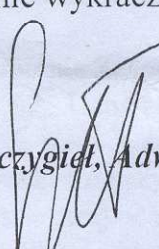

całościowym zestawieniu należy rozumieć i czytać słowa „nie zobowiązał się bezpośrednio”, to znaczy nie odłącznie ze słowami z pierwszego akapitu o treści „Spółka nigdy nie przejęła żadnych zobowiązań zespołu wynikających z umów zawartych z Powodem, nigdy też nie zobowiązywała się do świadczenia na rzecz osoby trzeciej (tu: Powoda)” – czyli pisząc dobitniej Powzana Nie zobowiązała się też pośrednio wobec Powoda.

Nie do obrony jest stwierdzenie że zapis umowy Spółki ma być takim zobowiązaniem (jej § 12) z to z uwagi na elementarną zasadę że prawo zobowiązań wywiera skutki *inter partes* a nie *erga omnes* – stąd jeśli nawet takie, aksjologiczne w swym wymiarze, zapisy są w treści Umowy Spółki to wiążą one każdorazowych wspólników jako swego rodzaju dyrektywa ich działalności, zaś w szczególności wiążą założycieli Spółki. Lecz przecież nie mogą one z istoty rzeczy kreować zobowiązań wobec wszystkich „dookoła” w tym wobec Powoda, czy ściślej na linii Pozwana Spółka – Powód lub w trójce Powód - Pozwana – Zespół jako taki (tj. nie Spółka).

Nie zrozumiałym i gołosłownym jest zapis z ostatniego pisma Pełnomocnik Powoda o o tym że umowa nr 25/29/86 została podpisana „także z pełnomocnikiem pozwanego” – nie wiem skąd miałyby to wynikać, zapewne nie z treści tej umowy, ani też nie z roli jaką w jej zawarciu odgrywała Pani Pijanowska czy Pan Wójcik – reprezentujący Zespół jako taki i na jego rzecz działający jak o jego pracownicy. To stwierdzenie wykracza ponad osnowę dokumentu, którego dotyczy.

Marek Szczygiel, Adwokat

PS. Informuję Sąd, że wystąpiłem – zgodnie z Postanowieniem z ostatniej rozprawy – do właściwego Banku o udzielenie oczekiwanej przez Sąd informacji o dysponowaniu rachunkiem.

Załączniki: plik dokumentów jak w treści wniosku

Za zgodność z oryginałem
świadczy:

sekretarz sądowy

mgr Zbański